Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40407
Copyright: Melk, Benediktinerstift

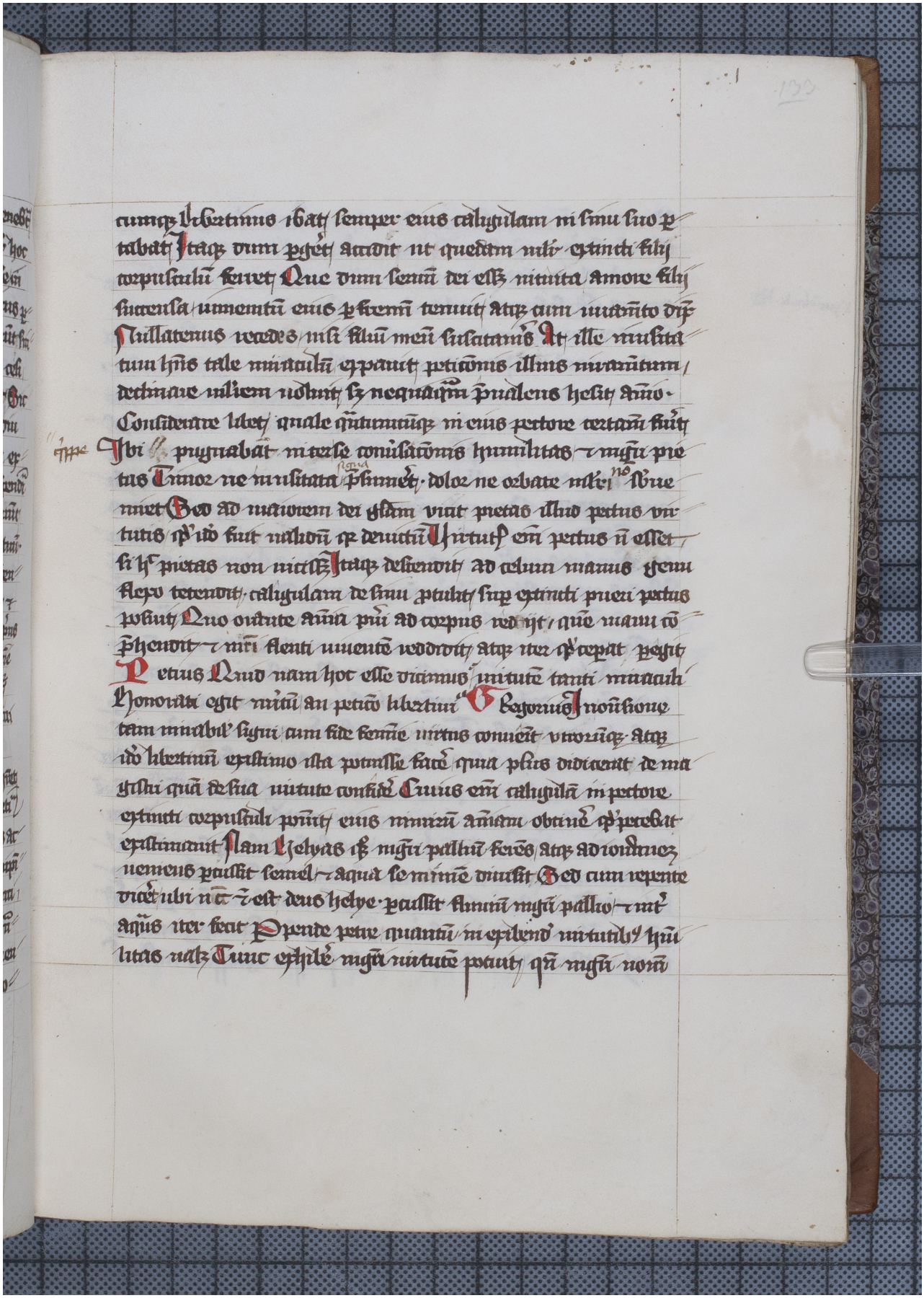

cumque Velletinus ibat, semper eius calyculam in sinu suo portabat. Itaque dum puer, accidit ut quedam mulier extincti filii corpusculum ferret. Que dum senum dei esset, nimia amore filii succensa, unguentum eius pectori tenuit. Atque cum mulierem dis-
Nullatenus credes, nisi filium meum suscitavero. At ille multa tum his tale miraculum exprimit petitionis illius mulierem
detinere noluit, sic nequaquam puellens helit animo.
Considerare libet, quale quantumque in eius pectore certamen fuit.
Ibi pugnabat in corde consolationis humilitas et magni pe-
tus timor ne mulieris plenet dolor ne debite mulieri solve-
ret. Sed ad mutorem dei gloriam vicit pietas illud pectus vir-
tutis ipsum id fuit mulieri ipse denuntiavit. Virtutis enim pectus illud esset
si hec pietas non mitis. Itaque deliendo ad celum manus ipsum
flexo tetendit, calyculam de sinu protulit, supra extincti pueri pectus
posuit. Quo oriente anima pueri ad corpus redit, que manum com-
prehendit et miri flenti iuvenem reddidit, atque iter ipsum cepit. Pegit
Petrus. Quid nam hoc esse dicimus, mirante tanti miraculi
honoratus egit, mirum an petitionem libertium. Gregorius. Non sicut
tam mirabile signum cum fide fecisse virtus connexit virorumque atque
id libertium existimo illa potuisse facere quia plus didicerant de ma-
gistri quam de sua virtute confidere. Cuius enim calyculam in pectore
extincti corpusculi posuit, eius mentem animam obtinere ipsum precebat
existimarent. Sicut Helyas ipse magni pallium ferens atque ad iordanem
venens pallio semel et aqua se mirante divisit. Sed cum repente
vicit ubi ut est deus helye. pallio flumina magni pallio et me
ipsius iter fecit. Pende petre quantum in exilendo mirabilis hu-
militas valet. Tunc exhilet magni virtute pavit qui magni nomen